

TAKÁCS ZSUZSA

A VAK REMÉNY

Összeűjtött és új versek

Szerkesztette
SZALAGYI CSILLA

A BUKOTT ANGYAL

A VAK REMÉNY GYÖNGÜLÉSE

Találkozni akartam volna a Vak Reménnyel,
kértem, hogy mondjon egy alkalmas helyet.
Az *Utolsó Ítélet terét*, például, Budapesten,
vagy valamilyen süllyedő szigetet, ahonnan
nem vezet hazaút. Egy kristálygömb közepét.
Egy éjjeli menedékhelyet, ahol éppen agyon-
ütnek valakit. Ismerje el, hogy reménykedése
ostoba volt, mondtam volna, ha beszélgetünk.
Hamis és gyomorforgatóan rózsaszín,
akárcsak ő maga. Szerettem volna vérig sérteni,

hogyan annyi évtizeden keresztül áltatott.
Hogy míg a többiek elestek, én talpon maradtam,
mivel a túlélésben van valami visszataszító.
Remegett és sápadt a mobil a kezemben, annyira
keményen beszéltem vele. – Te rohadt állat! –
kiabálta a hangom, s a szememből közben
hulltak az önsajnálát könnyei. Szabadkozott,
hogyan nem ér rá. Naponta százával érkeznek
az enyémhez hasonló segélyhívások hozzá.
És hogy az összeomlás szélén áll maga is.

AZ IDEGEN

Tegnap végigolvastam a naplóm,
mondhatni egész életemet. De nem
találtam benne semmi említésre méltót.

Volt rá időm bőven, egész nap esett.
Íróasztalom rekeszeiből egymásra dőltek
ki a jegyzetek: „A honosítást kérő

vallomásai”. A tisztviselő türelmetlenül kopogott az asztal lapján, valami méltányolható indokot keresett, hogy

kedvező elbírálásban részesítsen.
De nem tudtam letagadni mégsem,
idegen vagyok. Ezért az elutasítás.

A BUKOTT ANGYAL

Krasznahorkai Lászlónak

A bukott angyal, a Gonosz előttünk terem,
és leül velünk szemben a villamosülésre,
s mi moccanni sem merünk. Tetszik neki,
hogy félünk tőle. Játszik velünk, mint macska
az egerrel. Rázza a lábát. Méreget.
Rajtunk legelteti gonoszfekete szemét.
Azt mondja, nem ismer irgalmat irántunk,
mert nem ismertünk irgalmat mi sem,
amikor éhezett és fázott, amikor
kisgyerek volt, és átkúszott a kerítés alatt,
és véresre horzsolták a hátát a szögek.
Lehetséges ez? Mi nem emlékszünk ilyenre.

Azt mondja, bezártuk az ajtót, amikor zörgetett,
és nevetve lestük a bedeszkázott ajtón,
a szív alakú résen keresztül, hogy elhordja-e
magát. De nem ment sehová. Elrejtőzött
a Kertben az almafa mögött, és sírt, először
nyüszítve, gyerekhangon, aztán hangosan,
átkozódva, ahogy a kamaszok szoktak,
végül kitépte a sárgarépat a földből,
kitekerte a csirkéink nyakát, és megsütötte
a dalosmadarak tojását. Azt mondja,
bársonyfekete szeme volt, amikor született,
és a gyűlölettől lett gonoszfekete.

Mi a tennivaló ilyenkor? Ha találkozunk vele
a belvárosban egy kihalt, éjszakai utcán,
vagy leül velünk szemben a villamosülésre,
rázza a lábát és méreget, s már édesedik
a húsunk a félelemtől? Vágjunk-e bele
kést? Vagy tartsuk oda a nyakunkat?
Azt mondja, nem ismer irgalmat irántunk,
mert nem ismertünk irgalmat mi sem,
amikor elrejtőzött a Kertben, és sírt; először
nyüsztve, gyerekhangon, aztán hangosan,
átkozódva, ahogy a kamaszok szoktak.
Vagy így, vagy úgy, elvesztünk végleg.

EGY KÖRÚTI KÁVÉZÓBAN

Ültem a Vak Reménnyel a körúton, egy
nemrég nyílt kávézó járdára kitett, billegő
asztalánál. Ültünk és beszélgettünk.
Kérdezte: milyenek az utcák a kora tavaszban?
Mondtam: koszosak, az őszi levelek
sepretenül rohadnak még a házfalak tövében.
És az emberek arca? – kérdezte aztán.
Ne tudd meg – válaszoltam –, gyanakodva
méregetik egymást, s azt hallod, hiszen vak vagy,
és nem süket, milyen ocsmányul beszélnek.
És milyen ruhában járnak? – próbálkozott még.

Hallgattam, aztán megeredt az eső,
kopogott a fejünk fölé feszített ponyván.
Esett, és kitartóan sütött közben a nap.
A tépett farmerekről beszéljek neki,
hát nincs elég baja? Az ormótlan, mocskos,
műanyag sportcipőkről? Az autókerekek
a járdára fröcskölték a sarat. Fizetni akartam.
Kérte, hogy maradjunk. Ő angyalok lépteit
hallja, mondta, meztelen talpuk surranását,
fényes ruhában járnak a víz fölött.
Azt mondta, érzi a tenger cseppjeit az arcán.

A kötet kiadását a Nemzeti Kulturális Alap támogatta

Nemzeti Kulturális Alap

MAGVETŐ
KÖNYVKIADÓ ÉS KERESKEDELMI KFT.
www.magveto.hu
www.facebook.com/magveto
magveto.kiado@lira.hu
Felelős kiadó Dávid Anna

Készült a Gyomai Kner Nyomda Zrt.-ben,
a nyomda alapításának 136. esztendejében, 2018-ban
Magyar Könyvkiadók és Könyvterjesztők Egyesülésének tagja
Felelős vezető: Erdős Tamás vezérigazgató
Telefon: 66/887-400
<http://www.gyomaikner.hu>
E-mail: knernyomda@gyomaikner.hu

Felelős szerkesztő Schmal Alexandra
A kötetet Pintér József tervezte
Műszaki vezető Takács Klári
Kiadványszám 8909
Minion betűtípusból szedve
ISBN 978 963 14 3675 4